

ZAMYŠLENÍ K PRVNÍMU ČTENÍ

V 8. stol. př. Kr. nastane konflikt mezi Judskem (jižní Izrael) a Izraelem (míněn severní Izrael, Neftali a Zabulón - původní názvy pro dnešní Galileu), který vytáhne spolu se Sýrií proti Jeruzalému. Prorok Izaiáš však předpovídá neúspěch jejich válečné výpravy (srov. Iz 8,4). Ale poražené oblasti nezůstanou navždy vystaveny hanbě porážky... V první době ponížil Hospodin zemi Zabulon a zemi Neftali, v poslední době však oslaví Mořskou cestu, kraj za Jordánem, Galileu pohanů. (Pramen: vira.cz)

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzchází světlo. Dáváš mnoho jásetu, zvěstuješ radost; veselí se před tebou, jako se jása o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů. (Iz 8,23b - 9,3)

EVANGELIUM

Když Ježíš uslyšel, že byl Jan Křtitel uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret, šel a usadil se v Kafarnau při moři v území Zabulonově a Neftalimově, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše: 'Země Zabulonova a země Neftalimova, u moře, za Jordánem, Galilea pohanská, lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo; světlo vzešlo těm, kdo sídlili v krajině a ve stínu smrti.' Od té doby začal Ježíš hlásat: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ (Jan 1,29-34)

Není tajemstvím, že evangelista Matouš píše pro komunitu židů, kteří znají Písmo a kladou si otázky spojené s výkladem Starého zákona ve spojitosti s Ježíšem. Matouš nás tedy učí číst Starý zákon tak, abychom i my mohli rozeznat, co všechno se vztahuje na Krista z proctví, žalmů a dalších textů. V evangeliu potkáváme Pána, který mluví o Božím království. Tím neoznačuje nějaké území či církev. Ale každé místo, kde vládne Bůh. Může jít o život jednotlivce, konkrétní společenství lidí, náš byt, práci či kostel. Bůh touží přijít a naplnit nás svým uzdravením v tom nejširším významu slova, jak popisuje hned

následující verš po dnes čteném textu - Mt 4,24. A přeci je třeba proto něco učinit. Obrácení je přesný pojem. Člověk se na svém výletě životem musí zastavit a rozhlédnout. Je třeba vidět správný směr, než se vydáme na další cestu. Stojí tu průvodce, který nás vybízí: „Pojďte za mnou.“ (Pramen: vira.cz)

NÁVOD K ZASTAVENÍ

Pověz Bohu, co tě nese.

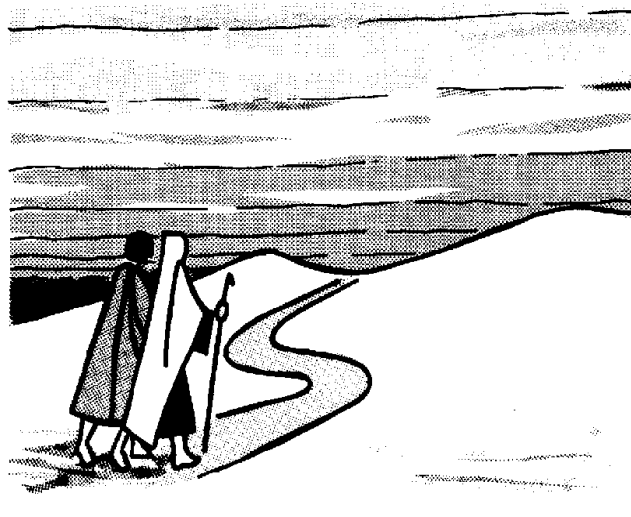
Vypravuj mu o tom, co tě drží, co ti nedovolí zoufat.

Ukaž mu základ své důvěry, pramen své síly.

Poděj mu zprávu o své cestě do hlubin.

Odkud bereš odvahu jít svou životní cestou?

Mluv k Bohu, aby žil v nás i mezi námi.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Mudrci zdaleka nepřinesli světu tolik vzruchu a štěstí jako prostí lidé.
- Není nic hroznějšího nežli vzájemná lhostejnost známých lidí vůči sobě.
- Jediná vděčná myšlenka k nebesům je již dokonalou modlitbou.

VÁCLAV č. 4. (2017)

22.1.2017

3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

**Týdeník
ŘÍMSKOKATOLICKÉ
FARNOSTI**

sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 16.30 v kapli na faře
	St – v 16.30 v kapli na faře
	Čt – v 7.30 v kapli na faře
	Pá – v 16.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00 (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00

Út – modlitební skupina v 15.30 hod. na faře

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 22.1. 2017 v 9.00 za farníky

Sulejovice v 10.30 za paní Marii Jirosovou a její rodinu

St 25.1.2017 na dobrý úmysl

Ne 29.1. 2017 v 9.00

Sulejovice v 10.30

228. Kdo může odpouštět hříchy?

Jediný Bůh může odpouštět hříchy. „Odpouštějí se ti hříchy“ mohl Ježíš říci jen proto, že je Boží syn. Tuto službu smíření předal svým apoštolům, jejich nástupcům biskupům a jejich spolupracovníkům – kněžím.

Mnozí prohlašují: To si vyřídím s Bohem osobně, k tomu nepotřebuji nějakého kněze! Bůh to chce ovšem jinak. On nás totiž zná. Utíkáme pryč před svými hříchy a rádi zametáme věci pod koberec. Proto Bůh chce, abychom své hříchy vyslovili a vyznali je tváří v tvář. Z toho důvodu se vztahuje na kněze: „Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“.

27. ledna – nez pam. sv. Anděly Mericiové, panny

Narodila se 1.6. 1474 v Desenzano u Verony na severu Itálie. V 15ti letech již neměla ani jednoho z rodičů a jako sirotek byla se svou sestrou vychovávána u strýce v Salò. Nedostalo se jí klasického vzdělání, ale již od dětství ji vedla touha následovat svaté. Po brzké smrti své sestry vstoupila Anděla do 3. řádu sv. Františka v Brescii. Svůj život naplňovala skutky tvrdého pokání, projevovala moudrost a podivuhodnou znalost lidských povah.

Ve 22 letech se po smrti strýce vrátila do Desenzano. Dostalo se jí vidění dlouhého schodiště spojujícího zemi s nebem, na něm viděla mladé dívky a vnímala hlas, který ji vyzýval, aby se věnovala výchově děvčat a nasměroval ji k pozdějšímu založení nového řeholního společenství. Hned kolem sebe začala shromažďovat děvčata, která učila různým potřebným pracím pro manželství a zároveň je učila poznávat a milovat Boha. Svoji energii čerpala z pohledu na kříž. Toužila přispět ke zdokonalení společnosti pomocí rodin i s vědomím, že křesťanská výchova k manželství a rodičovství je prvořadou potřebou rodin.

V té době prý renesance měla zhoubný vliv na duchovní a mravní život. Dnes, na začátku třetího tisíciletí vidíme však ještě zhoubnější vlivy, kterým jsou mládež i dospělí vystaveni. Ať už snahou o zrovnoprávnění homosexuálních partnerství

či komercializací sexu a spornou sexuální výchovou s doporučováním antikoncepčních praktik včetně abortivních. V současné době se rozvádí mnoho křesťanských manželství se všemi neblahými následky. Najdou se další, nové "Anděly Mericiové," které by s plným nasazením přispěly výchovou nové generace k obnově rodinného života, jak ho naplánoval Bůh? - Základní charakteristikou Anděly Mericiové (i ostatních světců s úspěchem v oblasti výchovy) je heroická láska k Bohu a k lidem, spolupráce s Duchem svatým a přinášení obětí s vytrvalostí a trpělivostí.

Svůj vzor měla v Ježíši Kristu, vždy a v každé době, jen s Ním se přibližovala ke každé duši, vždy s Ním.

V roce 1516 přijala pozvání jedné rodiny a přestěhovala se do Brescie. I tam se věnovala výchově děvčat. Po delší době vykonala kající pouť do Svaté země, pravděpodobně jako přípravu na svatý rok 1525. U příležitosti slavení onoho roku se v Římě setkala s papežem Klementem VII., který schválil její činnost a nabízel jí za působiště Řím. Ona se však vrátila do Brescie. Tam získala po čtyřech letech první spolupracovnice a za další čtyři roky jich měla 12. Za patronku společenství si zvolily svatou Voršilu, ctěnou jako ochránkyni mladých děvčat. Založení Voršilek je uváděné až datem 11.11.1535 a v následujícím roce veronský biskup kardinál Kornádo schválil pravidla jejich společného života. Oficiálně se Anděla stala první generální představenou v roce 1537 a za necelé tři roky po krátké nemoci zemřela. Její řeholní společenství v té době mělo 159 sester. V současnosti má řád 18 větví.

Andělu Mericiovou kanonizoval Pius VII. v roce 1807

24. ledna – pam. sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve

25. ledna – svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola

26. ledna – pam. sv. Timoteje a Tita, biskupů

28. ledna – pam. sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve

29. ledna – 4. neděle v mezidobí

VÍRA

Věřit znamená silít. Kdo věří, nejde již svým životem sám, ale našel pevnou oporu. Věřit rovná se chápat, tolerovat, děkovat i za bolestné a vědět, že vše má svůj smysl a pevný řád. Víra přechází ve vědomí,

v nezvratitelnou jistotu, že kolem nás je i jiný svět. Nevidíme jej, neohmatáme si jej, avšak přesto nás tento neviditelný a láskyplný svět ducha nesmírně ovlivňuje a určuje mnohé v našem bytí. Kdo věří a ví, získává, ale může též ztrácet. Po nadšení přichází období klidu, jistoty, avšak i ochlazení a zevšednění. Pokora mizí u toho, jehož srdce není s Bohem pevně spojeno a víra se ocitá na hliněných nohou vlastního já. „Já vím“ a ne opačně: „Oddávám se, sloužím, miluji a Bohem jsem veden“, spíše slyšíme.

Víra je dar, nabízený všem lidem. Víra je láska k Bohu, ale někdy přináší i posměch těm, kteří mu vzdávají hold. Víra je cesta člověka k Bohu, po níž on sám jej vede. Je mnoho náboženství, avšak je jeden Bůh, jedna Podstata, jeden cíl, v němž se nitky lidských cestiček sbíhají.

Kdo je Bůh? Je bytostí, či pouhé nic? Ptej se, a On ti odpoví podle potřeb, zralosti a tvé touhy. Nepřemýšlej, miluj. Neusiluj, spíše vnímej službu, o kterou Tě prosí, a příhodný čas pro její vykonání.

POZVÁNÍ

Setkání maminek litoměřické diecéze u sv. Zdislavy v klášteře dominikánů **v Jablonném v Podještědí – sobota 4. března 2017.** Podrobnosti na nástěnce a na [webu: modlitbymatek.cz](http://webu:modlitbymatek.cz)

HISTORIE KOSTELA SV. VÁCLAVA V LOVOSICÍCH

na pokračování

- Oltáře od kazatelny - Oltář sv. Jana Nepomuckého: Sv. Jan Nepomucký (+1393) je stejně jako sv. Václav jedním z našich hlavních patronů. Na hlavním obraze vidíme svržení sv. Jana z Karlova mostu do Vltavy a zároveň jeho vynesení do slávy nebeské. Tam se už raduje odměnou za pravý život.

Malé zlacené reliéfy po stranách znázorňují jeho činnost zpovědníka a kazatele.

Na každé straně oltáře stojí jedna socha. Na levé straně stojí socha sv. Petra s klíči a na pravé straně sv. Pavla s mečem.

Nad hlavním obrazem ve štítovém nástavci je malý obraz sv. Stanislava Kostky, patrona Polska, studentů a noviců. Klenot nad oltářem je Maltézský kříž.

Sbírka z 15. ledna vynesla: 1870,- Kč. Děkujeme.

Sbírka z 22. ledna je věnována na katolické školy.